

Branislav Nušić

Branislav Nušić se rodio 8. oktobra 1864. godine u Beogradu, kao Alkibijad Nuša, u cincarskoj trgovačkoj porodici, od oca Đorđa i majke Ljubice. Njegov otac je bio ugledni trgovac žitom, koji je ubrzo izgubio svoje bogatstvo, pa se porodica preselila u Smederevo. Tu je Nušić proveo detinjstvo i pohađao osnovnu školu i prva dva razreda gimnazije. Posle se seli u Beograd, gde maturira. Kasnije zakonski menja ime u Branislav Nušić i 1884. godine diplomira prava. Tokom studija godinu dana je proveo u Gracu.

Sa devetnaest godina, 1883. napisao je svoju prvu komediju "Narodni poslanik" koja nailazi na pohvale i podršku najuglednijih književnika. Ipak komedija se nije dopala Aleksandru Obrenoviću, koji je ocenio da predstavlja „ruganje borcima za parlamentarizam“, pa tako dugo i nije došla na rapertoar.

1885. godine Nušić se nalazio na redovnom služenju vojnog roka i kao član redovne jedinice učestvovao u Srpsko-bugarskom ratu. Revoltiran što u pogrebnoj povorci Mihaila Katanića, nije bio ni jedan državni zvaničnik, napisao je satiričnu pesmu Dva raba u tadašnjem opozicionom glasilu Dnevni list i zbog toga osuđen na dve godine robije. U zatvoru piše komediju Protekcija.

Po izlasku iz zatvora dobio je konzularnu službu, koju će obavljati desetak godina. Kasnije je kao zvaničnik Ministarstva spoljnih poslova, postavljen za pisara konzulata u Bitolju, gde se i oženio 1893. godine. Na jugu Srbije i u Makedoniji proveo je celu deceniju. Njegova poslednja služba u tom periodu bilo je mesto vicekonzula u Prištini.

Godine 1900. postavljen je za sekretara Ministarstva prosvete i ubrzo posle toga postao dramaturg Narodnog pozorišta u Beogradu. 1904. postavljen je za upravnika Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu, ali je godinu dana kasnije

napustio ovu funkciju i vratio se u Beograd, gde se bavio novinarstvom. Tada je počeo da piše pod pseudonimom „Ben Akiba“.

U Makedoniju odlazi ponovo 1912. godine. Najpre je u Bitolju, pa potom u Skoplju, gde je 1913. osnovao pozorište.

Tokom Prvog svetskog rata Nušić se sa srpskom vojskom povlačio preko Albanije, a potom se oporavljao u Italiji, Švajcarskoj i Francuskoj. U ovom ratu ga je sustigla najveća porodična tragedija. Sin jedinac, Ban, najpre je teško ranjen, a kada se oporavio i vratio u rov, poginuo je. Nušić nikad nije prežalio sina, a svoja osećanja iskazao je u proznom delu "Devetsto petnaesta – tragedija jednog naroda".

Posle rata je postavljen za prvog upravnika Umetničkog odseka ministarstva za prosvetu. Na ovoj poziciji je ostao do 1923. Posle toga je postao upravnik Narodnog pozorišta u Sarajevu, da bi se 1927. godine vratio u Beograd.

10. februara 1933. izabran je za redovnog člana Srpske kraljevske akademije.

Preminuo je 19. januara 1938. godine. Tog dana fasada zgrade beogradskog Narodnog pozorišta bila je uvijena u crno platno.

Divna Milošević

[Attribution-NonCommercial-ShareAlike 3.0 Unported](#)

You are free:

- to Share - to copy, distribute and transmit the work
- to Remix - to adapt the work

Under the following conditions:

- Attribution. You must attribute the work in the manner specified by the author or licensor (but not in any way that suggests that they endorse you or your use of the work).
- Noncommercial. You may not use this work for commercial purposes.
- Share Alike. If you alter, transform, or build upon this work, you may distribute the resulting work only under the same or similar license to this one.
 - For any reuse or distribution, you must make clear to others the license terms of this work. The best way to do this is with a link to this web page.
 - Any of the above conditions can be waived if you get permission from the copyright holder.
 - Nothing in this license impairs or restricts the author's moral rights.